

Tydzień Węgierski w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim w ramach cyklu Teatry Europy

30 listopada – 7 grudnia 2017

PROGRAM – opisy wydarzeń

SPEKTAKLE

„Ryszard III”, Teatr Narodowy w Budapeszcie

Reż.: Attila Vidnyánszky jr.

30 listopada 2017, g. 19:00, 3 h (1 przerwa)

Gdański Teatr Szekspirowski

Inscenizacja Ryszarda III z Teatru Narodowego w Budapeszcie to dzieło jednego z najzdolniejszych węgierskich reżyserów młodego pokolenia – Attili Vidnyánszky’ego juniora. Klasyczny dramat Szekspira został nie tylko ponownie przetłumaczony, ale również poddany przeróbkom przez młodego dramaturga Miklósa Vecsei. We współpracy z reżyserem starał się on wyodrębnić i wzmocnić tematy, które miały umożliwić nowe odczytanie dramatu. Tym samym powstał spektakl szczególnie bliski młodemu pokoleniu.

Postać Ryszarda III zwykle się interpretować jako osobowość makiawelistyczną, swego rodzaju prototyp współczesnego dyktatora. Jednak twórcy spektaklu ukazują go, jako zakładnika własnych decyzji oraz świata, którym rządzi zło i okrucieństwo. I pytają nie o to, dlaczego podłym staje się człowiek, lecz o to, jakim jest świat, który go tworzy.

Jednocześnie reżyser nie skupia się wyłącznie na portrecie psychologicznym Ryszarda III, ale stawia śmiałą diagnozę podziału społecznego, opartego na konflikcie pokoleń – młodzi kontra starsi. Widać to wyraźnie w doborze obsady. Doświadczeni aktorzy grają postaci skrepowane przez posiadaną władzę, podczas gdy świeżo upieczeni absolwenci szkół teatralnych, to bohaterowie nadal mający możliwość decydowania o sobie i podejmowania niezależnych decyzji.

Urodzony w 1993 roku reżyser Attila Vidnyánszky jr. oraz urodzony w 1992 roku dramaturg Miklós Vecsei, którzy obronili dyplomy w 2015 roku na Wydziale Aktorskim Uniwersytetu Teatralo-Filmowego w Budapeszcie, również należą do twórców najmłodszej generacji.

Ich interpretacja szekspirowskiego dramatu jest szczególnie bliska pokoleniu dwudziestolatków, próbujących odnaleźć się w realiach współczesnych Węgier.

Spektakl „Ryszard III” przez wielu krytyków został uznany za najważniejszą reżyserię sezonu 2016 - 2017 i zaliczony do najlepszych spektakli teatralnych w 2017 r., natomiast odtwórca głównej roli - Zsolt Trill - został laureatem nagrody Krajowych Spotkań Teatralnych w Pécsu.

Przekład i scenariusz: Miklós Vecsei

Muzyka: Adrián Kovács

Asystent reżysera: Péter Kernács

Obsada:

Ryszard III - Zsolt Trill

Elżbieta - Enikő Eszenyi

Jerzy, Edward, Tyrell - Géza D.Hegedűs

Małgorzata - Nelli Szűcs

Anna - Nóra Trokán

Buckingham - Béla Dóra

Catesby - Márton Patkós

Hastings - Martin Mészáros

Rivers - Tamás Kovács

Stanley - Gergő Krausz

Książę Yorku - Bence Böröndi

Młodszy syn Elżbiety - László Sebestyén Szabó

Córka Elżbiety - Ágnes Barta

Brakenbury - Roland Bordás

Ksiądz - Sándor Berettyán

Obywatel - Nándor Berettyán

Pierwszy Zabójca - Zoltán Gyöngyösi

Drugi Zabójca - Attila Lestyán

Bilety:

parter: 60 zł N / 45 zł U

galerie na wprost sceny: 45 zł / 35 zł

galerie boczne: 35 zł / 25 zł

„Porno”, András Visky, Teatr Nowy w Poznaniu

Monodram Edyty Łukaszewskiej

Reż: Cezi Studniak

1 grudnia 2017, g. 19:00, 80 min

Gdański Teatr Szekspirowski

Tłumaczenie: Jolanta Jarmołowicz

Scenografia: Michał Hrisulidis

Kostiumy: Magda Hasiak

Muzyka: Krzysztof „Wiki” Nowikow

Ruch sceniczny: Ewelina Adamska-Porczyk

Projekcje video: Maksymilian Ławrynowicz

Premiera: 30 września 2016

Czym jest Wolność? Gdzie jej szukać? Czy Wolność istnieje? Jeśli tak, to czy jest dana nam na zawsze? Czy muszę i chcę o nią walczyć? Tak często o niej myślę, a tak mało o niej wiem. Dlatego wybrałam tekst „Porno” Andrasa Visky’ego napisany w 2012 roku. Przetłumaczony 2,5 roku temu przez Jolę Jarmołowicz, która podeszła do mnie i powiedziała: mam tekst dla Ciebie, przetłumaczę go, daj mi parę dni - i wysłała mi go tak jak obiecała. Przeczytałam go i stwierdziłam, że Jola miała rację. Świat bohaterki jest mi bardzo bliski.

Dla mnie ta historia jest o poszukiwaniu wolności i o tym, że totalitaryzm jest stanem umysłu pełnym lęku przed nieistniejącym zagrożeniem. Szukam odpowiedzi, czym jest wolność i jakie ma znaczenie dla mnie. Moja bohaterka zdaje się wiedzieć o niej więcej. Zapraszam naszych widzów i wszystkich, którzy chcą wybrać się z nami w podróż w poszukiwaniu wolności. Nasz spektakl dedykuję mojej Mamie, dla której Wolność była zawsze najdroższą wartością. – Edyta Łukaszewska.

Autor: András Visky – urodzony 13 kwietnia 1957 w Târgu Mureș poeta, eseista oraz dramaturg w The Hungarian State Theatre of Cluj, gdzie pełni również funkcję zastępcy dyrektora artystycznego. Jego sztuki były wystawiane między innymi w Rumunii, Francji, Włoszech i w Polsce. Od 1994 roku wykłada w Zakładzie Teatru i Telewizji na Uniwersytecie Babeș-Bolyai w Cluj Napoca.

Reżyser: Cezi Studniak - absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. W latach 1997 - 2002 aktor Teatru Muzycznego w Gdyni. W dorobku artystycznym ma role filmowe, dramatyczne i musicalowe: m.in.: Thenardier w „Les

Miserables” (reż. Jerzy Gruza), George Berger w „Hair” (reż. Wojciech Kościelniak) - za tę rolę otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdyni; Tezeusz-Oberon w „Śnie nocy letniej” (reż. Wojciech Kościelniak). Aktor wrocławskiego Teatru Muzycznego Capitol. Dyrektor artystyczny Przeglądu Piosenki Aktorskiej (od 36. edycji - od roku 2014). W Teatrze Nowym w Poznaniu wyreżyserował: „Imperium”, „Kochanie zabiłam nasze koty” Doroty Masłowskiej oraz „Porno” Andrasa Visky’ego.

Scenograf : Michał Hrisulidis - zajmuje się malarstwem, rysunkiem, scenografią filmową i teatralną. W 2011 roku otrzymał tytuł doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk projektowych na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa, Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Od roku 2010 prowadzi zajęcia ze scenografii filmowej. Michał Hrisulidis jest autorem ponad 40 realizacji scenograficznych do filmów fabularnych, teatrów telewizji, seriali i spektakli teatralnych. W 1994 roku otrzymał nagrodę indywidualną na XIX Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni za współtworzenie kształtu plastycznego filmu fabularnego pt. „ Cudowne Miejsce ” w reżyserii Jana Jakuba Kolskiego. W 1997 roku otrzymał nominację za Plastyczną Aranżację Przestrzeni do filmu TV pt. „ Oj Dada na ” w reż. Jana Jakuba Kolskiego na Yach Film Festiwal 97. W 2000 roku został laureatem nagrody indywidualnej za scenografię do filmu fabularnego pt. „ Daleko od okna” w reżyserii Jana Jakuba Kolskiego na XXV Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

Bilety:

parter: 50 zł N / 40 zł U

„Cuda Nocy”/ „The Miracles of the Night”, The Symptoms

spektakl teatru tańca

poprzedzony węgierskim poczęstunkiem

3 grudnia 2017, g. 18:30

Gdański Teatr Szekspirowski

Czy kiedykolwiek po prostu przeleżałeś całą noc z kimś u twego boku. I choć do niczego między wami nie doszło, i tak, wstając rano, wszystko się zmieniło.

Dziewczyna zajęta rysowaniem i chłopak odtwarzający ten przedziwny, przypominający sen stan dwojga ludzi, patrzących sobie w oczy z zachwytem.

Spektakl inspirowany jest wierszem Sándora Weöres o tym samym tytule, czyli niczym nieskrępowaną i nieobliczalną poetycką wizją. Staje się on swego rodzaju idiomem lingwistycznym odtworzonym na scenie, którego tłem są obrazy, rysunki i animacje tworzone przez Ildikó Mezei i Évę Taskovics.

Software Animata – oprogramowanie do animacji w czasie rzeczywistym, zaprojektowane do tworzenia interaktywnych projekcji, jak np. tła na koncerty, przedstawienia teatralne i taneczne - wciąż udoskonalane przez Bence Samu od czasu powstania, czyli 2007 roku – odegrało instrumentalną rolę w tchnięciu życia w obiekty i figury rysowane przez Dziewczynę na żywo na scenie. Wirtualny świat i tancerze w żywym planie wchodzą w przedziwną, surreálną relację, w której rysowane kreski ożywają i grają wraz z nimi. Rzeczywistość i wyobrażenia przenikają się, tworząc niekończący się palimpsest.

The Symptoms to kolektyw performerski, skupiony wokół tancerki i choreografki Reki Szabo. Z wykształcenia matematyczka, wraz z aktorami i tancerzami tworzy zespół od 2002 roku. Członkowie **The Symptoms** nie tylko występują, ale przede wszystkim są niezwykle zaangażowanymi twórcami, których osobowości, kreatywność i poczucie wspólnoty definiują każdy spektakl.

Spektakle **The Symptoms** są dokładnie przemyślanymi, intelektualnymi i zabawnymi twórcami, łączącymi taniec zarówno z teatrem fizycznym, jak i tym opartym na tekście. Tym samym mamy do czynienia z nieco groteskowymi, ironicznymi i poruszającymi kolażami. Grupa pracuje wielotorowo, tworząc spektakle sceniczne oraz performanse i improwizacje prezentowane w różnych miejscach publicznych. Bogaty i różnorodny repertuar **The Symptoms** łączy interaktywne spektakle taneczne, teatr tańca, „life-disco” jak również uliczne performanse i intermedialne bajki dla dzieci.

Od lat kolektyw zapraszany jest przez różne teatry i festiwale, między innymi: The Place w Londynie, Teatr Narodowy w Pradze, Schauspiel w Koloni, Savoy-Teatteri w Helsinkach, czy też INFANT festival w Nowym Sadzie. W 2014 jeden z ich spektakli – *Apropos* - miał premierę w Alexander Kasser Theatre na Uniwersytecie Montclair w New Jersey. **The Symptoms** jest również laureatem wielu nagród, m.in.: Rudolf Lábán Award za najlepszy spektakl taneczny na Węgrzech w 2013 roku, Grand Prize za spektakl *Alibi* na Festiwalu Tańca w Veszprem (2012).

Reżyserka-choreografka: Réka Szabó

Asystent reżyserki: Máté Czako

Obsada: Dóra Furulyás, Dániel Szász/Tamás Bakó, Ildikó Mezei

Projekty wizualne, technologie kreatywne: Bence Samu, Ildikó Mezei, Éva Taskovics

Światła i scenografia: Attila Szirtes

Kostiumy: Edit Szûcs

Kompozytor: Hunor G. Szabó

Muzycy: András Csizmás, Márton Fenyvesi, Hunor G. Szabó

Bilety:

parter: 50 zł N / 35 zł U

galerie na wprost sceny: 40 zł / 25 zł

“InTimE”, Compagnie Pal Frenak

spektakl teatru tańca, dla widzów powyżej 18 r.ż.

6 grudnia 2017, g. 19:00

Gdański Teatr Szekspirowski

Samotność, pożądanie, miłość, kontakt fizyczny, przemoc, siła, uległość, posiadanie, szczerłość, obłuda...

Jak jedna osoba może stać się rzeczywistością kogoś innego? Czy zawsze musimy poruszać się pomiędzy niezrozumiałą niepewnością związaną z byciem w związku a okrutną rzeczywistością życia w pojedynkę? Spektakl tworzy pytania, na które nie daje odpowiedzi. Pokazuje jedynie zawłość ludzkich relacji, których bolesna szczerłość nie pozwala, by widz opuścił teatr obojętnie.

„InTimE” zaskakuje i porusza. Tancerze poruszają się z niezwykle gracją i elegancją zachowując harmonię proporcji. Dzięki temu oglądając spektakl można doświadczyć perfekcji. Erotyka w choreografii Pala Frenaka jest zarówno bezwstydnie dzika, brutalna jak i klasycznie szlachetna.

Spektakl niemal zaraz po premierze, stał się jedną z najbardziej popularnych realizacji Pala Frenaka. Został nominowany do Laban Award – nagrody przyznawanej najlepszym spektaklom tanecznym oraz był prezentowany w wielu krajach, m.in. we Francji, Włoszech, Rumunii, na Słowacji, W Polsce, Dani, Belgii oraz na Litwie.

Bilety:**parter: 40 zł N / 30 zł U****galerie na wprost sceny: 35 zł/ 25 zł****galerie boczne: 25 zł**

“Great Sound in the Rush”, Teatr Maladype**opera semiseria****7 grudnia 2017 (czwartek), g. 19:00****Gdański Teatr Szekspirowski**

Zgodnie z wyznacznikami gatunkowymi – opera semiseria, czyli półpoważna to opera, w której wszystko dzieje się inaczej niż zazwyczaj, a jednak cechy opery kameralnej również zostają zachowane: uwertura, 12 aktów, arie, recytatywy oraz finał.

Utwory kończące to gry oparte na kolekcji Kreatywnych Ćwiczeń Muzycznych Sarego, a postludium stanowi parodię finałów klasycznych oper komicznych. Jednak gdzieś spod ironicznych puent i żartów muzycznych wyłania się dojmująca i katartyczna strona dzieła Sarego.

Opera Laszlo Sarego „Great Sound in the Rush” stanowi perfekcyjne spotkanie muzyki i słów. Jako libretto kompozytor wybrał, wiersz Sandora Weorosa „Theme and Variations”.

Oprócz tradycyjnych instrumentów, muzycy wykorzystują również tak niestandardowe „przedmioty muzyczne” jak kamienie, czy drewniane listewki. Opera została wyreżyserowana przez Zoltana Balazsa – dyrektora artystycznego Teatru Maladype. Jego współpraca Artystyczna z Sarym rozpoczęła się od scenicznej adaptacji oratorium kompozytora pt. „Theomachia” w 2003 roku.

kompozytor: László Sáy**reżyser: Zoltán Balázs****obsada:**

László Borbély – fortepian

Ildikó Duffek – wokal

Kata Huszárík – wokal

László Kéringér – wokal

Anna Petrovics – flet poprzeczny

Anna Rákóczy – flet poprzeczny

Lajos Rozmán – klarnet

Ágota Szilágyi – wokół

Teatr Maladye – założony w 2001 roku – jest niezależnym zespołem teatralnym z Budapesztu na Węgrzech. Podstawą działania zespołu jest autonomia finansowa i niezależność twórcza. Jako teatr, wciąż poszukują niecodziennych sytuacji, nowych punktów widzenia, które stają się integralną częścią tworzenia spektakli. Maladye stworzyło unikalny język i metodologię, które są zrozumiałe nie tylko dla artystów, ale przede wszystkim dla powiększającej się publiczności. Figlarność, akcja i reakcja to najważniejsze cechy Teatru Maladye. Metody teatralne zespołu są skupione wokół dwóch głównych zasad. Pierwsza z nich to ciągły rozwój i formowanie (fizyczne i mentalne) aktorów. Druga skupia się na intensywnej i nieustannej relacji między artystą a publicznością, która umożliwia otwarty dialog. Cechą wyróżniającą każdy ze spektakli jest ich elastyczność, możliwość adaptacji do przestrzeni, w której są grane ze względu na fizyczny, kulturalny, i emocjonalny kontekst. To sprawia, że twórczość Maladye staje się dostępna dla każdego odbiorcy.

Teatr otrzymał liczne nagrody oraz wystawiał spektakle w kraju i zagranicą (m.in. w Indiach, Iranie i Stanach Zjednoczonych). Dyrektorem artystycznym jest Zoltan Balazs.

W swoim manifestie artyści piszą m.in.:

„Entuzjastyczne ryzykowanie i kreatywne eksperymentowanie otwierają dla was i dla nas nowy świat, w którym brak jakichkolwiek ograniczeń. Nasza wyobraźnia jest prowadzona przez niespodziewane koleje losu. Decydujemy się na ryzyko i zasady gry. Emocje towarzyszące naszej grze można podnieść do maksimum jeśli świadomość występujących jest wyostrzona, a ich akcje i reakcje są skupione. Możliwy przebieg działań podjętych przez aktorów jest zdefiniowany przez nieskończoną ilość sytuacji pojawiających się podczas gry. Dzięki temu powstaje opcja ‘grania/ bawienia się’ w sztuce i zachęcani publiczności do dołączenia się.”

Bilety:

parter: 40 zł N / 30 zł U

galerie na wprost sceny: 35 zł . 25 zł

galerie boczne: 25 zł

WARSZTATY

Wprowadzenie do spektaklu „Ryszard III” - warsztaty dla seniorów

30.11 czw., godz. 17:30, 1 h 50 min

Gdański Teatr Szekspirowski

warsztaty bezpłatne, obowiązują zapisy

Warsztat przybliżający tematykę dramatu Williama Szekspira „Ryszard III” i jego realizacji scenicznej autorstwa Attili Vidnyánszky’ego jr. Podczas zajęć zostanie omówiona fabuła sztuki, odbędzie się czytanie wybranych scen, przedstawiona zostanie sylwetka reżysera oraz profil teatru.

Zajęcia odbędą się w Sali Warsztatowej GTS (sala 2.70, wejście dla aktorów).

Poprowadzi je Anna Ratkiewicz-Syrek, Kierownik Działu Edukacji GTS.

Zajęcia są bezpłatne, obowiązują zapisy: akademia@teatrszekspirowski.pl,

tel.: +48 58 351 01 19

Warsztaty muzyczne dla dzieci wg metody Zoltána Kodály’a

3 grudnia 2017, g. 12:00

4 grudnia 2017, g. 12:00

Gdański Teatr Szekspirowski

bilety: 5 zł

Zoltán Kodály to węgierski kompozytor, etnograf, muzykolog, pedagog i reformator systemu nauczania muzyki w szkolnictwie węgierskim, nazywanego Węgierskim Systemem Wychowania Muzycznego. Swoją metodę nauczania muzyki oparł na rodzimym folklorze węgierskim, ponieważ muzyka ludowa była zawsze związana z życiem, kulturą, religią, przyrodą. Nie jest więc skomplikowana. Śpiewanie tych pieśni stanowi ową szczególną Kodaly’owską formę wychowania muzycznego, gdzie największy nacisk kładzie się na interpretację oraz poprawną intonację, rytmikę i emisję. Materiał, który jest podstawą ćwiczeń, jest wynikiem kilkunastoletniego okresu pracy etnograficznej Kodaly’a, który

zaowocował powstaniem zbiorów pieśni ludowych, w większości wykorzystanych w podręcznikach szkolnych.

Na metodę Kodaly'a składają się trzy zasadnicze elementy:

- podstawą jest śpiew własny dziecka, z ćwiczeniami kształcącymi słuch i głos. Początki umuzykalnienia oparte są na krótkich utworach w skali głosu dostępnej dla dzieci. Potem pojawia się dwugłos oparty na folklorze.
- metoda relatywnego kształcenia słuchu, fonogestyka i tataizacja.
- wychowanie muzyczne rozpoczyna się już w wieku przedszkolnym. Dzięki śpiewaniu piosenek wzbogaca się świat uczuć dziecka, a także kształtuje jego postawa estetyczna.

Bardzo ważnym czynnikiem w tym sposobie nauczania jest metoda relatywnego kształcenia słuchu, czyli inaczej względna. U Kodaly'a zawsze pierwszy stopień gamy w tonacjach durowych jest nazywany „do”, zaś w tonacjach molowych jest to „la”. Tak więc uczeń, który nauczy się czytać nuty według tego systemu w jednej tonacji, będzie je również czytał w kolejnych - pozostałych, nie będzie miał żadnych trudności z transpozycją melodii w innych kluczach oraz będzie biegle rozpoznawał i śpiewał interwały.

Z metodą relatywnego kształcenia słuchu ściśle związana jest fonogestyka. Polega ona na śpiewaniu „razem z ręką”. Układ dłoni oznacza zgłoski solmizacyjne, a ruch ręki w górę lub w dół wskazuje na „ruch melodii”. Pomaga to w nauce czytania nut głosem. Fonogestyka jest bezcenna przy uczeniu dzieci, ponieważ ułatwia wyobrażanie sobie wysokości dźwięku i umożliwia śpiewanie solmizacją nawet wówczas, gdy dzieci nie znają jeszcze zapisu dźwięków na pięciolinii.

W śpiewaniu bardzo ważne jest też poczucie rytmu. Przy ćwiczeniach rytmicznych w metodzie Kodaly'a wykorzystywana jest tataizacja. Polega ona na nadaniu poszczególnym wartościom rytmicznym odpowiadających im sylab rytmicznych. Są to: „ta” dla ćwierćnuty (oraz dla półnuty i całej nuty, przy czym odpowiednio jest przedłużana samogłoska „a”); „ti” dla ósemki; „to” dla szesnastki; „sza” dla pauzy ćwierćnutowej; „es” dla pauzy ósemkowej. Przy odczytywaniu tematów rytmicznych tą metodą dzieci szybciej uczą się wartości nut i pauz, ponieważ wypowiadają te wartości na głos.

INNE WYDARZENIA

„Archiwum Horusa”– Sándor Kardos, wystawa fotografii
wernisaż: 30 listopada 2017 (czwartek), g. 18:00, Sala Archeo
Gdański Teatr Szekspirowski

wystawa czynna w dniach: 30.11 – 7.12.2017 w godz. 14:00 – 19:00
wstęp wolny

„Archiwum Horusa” jest przedsięwzięciem, które zostało zainicjowane we wczesnych latach siedemdziesiątych przez węgierskiego operatora filmowego, reżysera i scenarzystę Sándora Kardosa i ma na celu kolekcjonowanie fotografii amatorskiej, anonimowej. Nazwa - Archiwum Horusa – jest symboliczna. W egipskim piśmie hieroglificznym oko Horusa było symbolem jedności, a jego poszczególne fragmenty to coraz mniejsze ułamki. Każdy z najmniejszych obrazów fotograficznych pochodzi z filmu amatorskiego. Ujęte razem, dają obraz całości, czegoś boskiego, stanowiąc zarazem swego rodzaju interpretację jej pojedynczych fragmentów.

Chodzi o to, że kolekcjonowanie jest samo w sobie rodzajem sztuki niezależnej, podobnie zresztą jak fotografia. „Wielcy” fotografowie dostrzegają w naszym życiu rzeczy niezauważalne dla innych. Utrwalając je, przeprowadzają selekcję życia. Kiedy milion amatorów robi zdjęcia, może mieć miejsce podobne zjawisko – powstaje dzieło, przy czym fotograf lub osoby znajdujące się na zdjęciu nie zdają sobie z tego sprawy. Biorąc pod uwagę selekcję, nie ma jednak znaczenia, czy zawartość zdjęcia zostanie dostrzeżona przed, czy po jego wykonaniu, nawet jeśli ten moment miałoby nastąpić dekady później. Do chwili obecnej „Horus Archive” zgromadziło ogromną ilość fotografii, które były prezentowane na kilkudziesięciu wystawach. Teraz także polska publiczność będzie miała okazję obejrzeć część z tej bogatej kolekcji.

Węgierski festyn / Magyar piknik

tradycje świąteczne, muzyka ludowa, turystyka, potrawy regionalne, warsztaty
kulinarne dla dzieci, live-cooking

2 grudnia 2017 (sobota), g. 14:00 -18:00

Gdański Teatr Szekspirowski

Bilety: 5 – 15 zł

Poznajcie z nami Węgry! Tego dnia każdy znajdzie coś dla siebie. Będą opowieści o węgierskich tradycjach świątecznych i najciekawszych zakątkach tego pięknego kraju. Będzie

okazja do posmakowania oraz kupienia regionalnych potraw oraz win. Dorośli będą mogli podpatrywać szefów kuchni podczas live-cookingu, a dzieci podczas warsztatów kulinarnych nauczą się robić m.in. tradycyjną węgierską pastę. Wisienką na torcie będą towarzyszące całemu Węgierskiemu festynowi występy zespołu KOBZOS: Andrea Navratil – śpiew i László Demeter – śpiew, koboz.

Spotkanie literackie z Anną Butrym i Gáspárem Keresztesem

4 grudnia 2017, g. 17:30

Gdański Teatr Szekspirowski

wstęp wolny

Spotkanie z z Anną Butrym i Gáspárem Keresztesem - pisarzami, tłumaczami i znawcami literatury węgierskiej - poświęcone będzie postaciom najwybitniejszych autorów węgierskich. Uczestnicy spotkania zostaną również zaproszeni na drobny poczęstunek oraz degustację węgierskiego wina.

Anna Butrym (ur. 1985 w Przemyślu) – ukończyła z wyróżnieniem filologię węgierską na Uniwersytecie Jagiellońskim, studiowała na kilku węgierskich uczelniach jako stypendystka polskiego i węgierskiego ministerstwa kultury. Jest także absolwentką studiów podyplomowych w Budapeszcie w zakresie tłumaczeń literackich. Wielokrotna laureatka literackich konkursów translatorskich i uczestniczka warsztatów przekładowych. W 2016 roku otrzymała nagrodę dla najlepszego tłumacza 8. edycji Festiwalu Conrada. Przekłada prozę, poezję i dramaty, pisze i tłumaczy teksty związane z węgierską literaturą. Zajmuje się także przekładem audiowizualnym, tłumaczy teksty użytkowe, popularnonaukowe oraz związane z szeroko pojętą kulturą i sztuką. Moderuje i prowadzi konferansjersko spotkania autorskie i wydarzenia poświęcone węgierskiej kulturze. Stale współpracuje z Węgierskim Instytutem Kultury w Warszawie oraz licznymi czasopismami i instytucjami kulturalnymi, bierze udział w międzynarodowych projektach literackich.

Gáspár Keresztes (ur. 1978) – polonista, tłumacz. Ukończył studia na Uniwersytecie Pétera Pázmánya w Piliscsacie. Od 2003 zajmuje się przekładem i polską kulturą, obecnie jest kierownikiem ds. programowych Węgierskiego Instytutu Kultury w Warszawie

Po spotkaniu, o godz. 19:00 w GTS polecamy pokaz słynnego filmu „Syn Szawła” w reżyserii László Nemesa, zdobywcy Grand Prix w Cannes w 2015r.

György Ifju: „Nie tylko Budapeszt i Balaton. Węgry inaczej”

spotkanie turystyczne: prezentacja, dyskusja, networking

5 grudnia 2017 (wtorek), g. 14:00

Gdański Teatr Szekspirowski

wstęp wolny

György Ifju (1950) jest dziennikarzem, znanym specjalistą w dziedzinie turystyki. Mówi się, że czego on nie wie o Węgrzech, to nie może istnieć.

Od ponad 45 lat aktywnie uczestniczy w rozwoju węgierskiej turystyki: kierował biurem podróży w Wiedniu oraz Budapeszteńskim Urzędem ds. Turystyki, a także zarządzał biurem pielgrzymek katolickich w Budapeszcie. Przez 15 lat był wykładowcą turystyki na wielu uczelniach. Współpracuje z wydawnictwami turystycznymi. Jako autor, współautor i lektor regularnie publikuje od 1970 roku. Sygnuje także wydany w kilku językach europejskich przewodnik Látnivalók Magyarországon (Ciekawostki Węgierskie). Jest jednym ze współtwórców najbardziej znanego węgierskiego portalu turystycznego: www.vendegvaro.hu.

W 2010 roku wydał własną książkę o Zakolu Dunaju. Prowadził program na kanale M2 Węgierskiej Telewizji, a przez długie lata miał swój czas antenowy w Węgierskim Radio.

Félix Lajkó i zespół Volosi - koncert

5 grudnia 2017, g. 19:00

Gdański Teatr Szekspirowski

Félix Lajkó to artysta wszechstronny, a jednocześnie bezkompromisowy. Ten węgierski wirtuoz skrzypiec i cytry, a także kompozytor i aktor, porusza się w rozmaitych konwencjach - od muzyki tradycyjnej i filmowej po jazz - zachowując przy tym swój styl i świeżość wyrazu. Utwory Lajko lawirują pomiędzy melancholią i transem, opanowaniem i nieokrzęsaniem, ugruntowaną przez tradycję formą i nieskrępowaną improwizacją.

U boku węgierskiego artysty wystąpi polski zespół Vołosi, w skład którego wchodzi muzyki klasycy, zaś muzyka, jaką tworzą, zdecydowanie wykracza poza granice folku. Historia grupy zaczęła się od góralskiego zespołu „Wałasi”, który powstał w 1985 r. Do formacji osiemnaście lat później dołączyli muzykujący klasycznie bracia Krzysztof i Stanisław Lasoniowie. W 2003 r. narodził się projekt „Wałasi i Lasoniowie”. Pod wpływem podróży

zagranicznych, jakie zespół odbył na przełomie 2011 i 2012 roku, zdecydowano o zmianie nazwy, która używana jest do dzisiaj, czyli „Wołosi”. Obecnie w skład zespołu wchodzi Zbigniew Michałek – skrzypce, Jan Kaczmarzyk – altówka, gajdy, Robert Waszut – kontrabas, Krzysztof Lasoń – skrzypce, Stanisław Lasoń – wiolonczela.

Zespół VOŁOSI wyznacza zupełnie nową jakość na europejskiej scenie muzycznej. Pojawił się na Festiwalu Nowa Tradycja 2010 i zdobył tam wszystkie nagrody regulaminowe i pozaregulaminowe. W roku 2011 potwierdził swój sukces, otrzymując Grand Prix dla najlepszego utworu world music w Europie na konkursie organizowanym przez Europejską Unię Nadawców EBU. W roku 2012 pierwsza płyta zespołu znalazła się w specjalnej selekcji TOP20 World Charts Europe.

Wołosi wystąpili na wielu prestiżowych festiwalach w Polsce i za granicą (m.in. TFF Rudolstadt, ArtPole, ArtGene, Dwa Brzegi, Spoiwa Kultury, FolkBaltica, ArtZona), odbyli liczne trasy koncertowe (Niemcy, Dania, Gruzja, Ukraina). Koncertowali również podczas prywatnych spotkań Prezydenta Bronisława Komorowskiego z przywódcami państw europejskich w Belwederze i Zameczku Prezydenta w Wiśle. Koncerty Wołochów były transmitowane przez Program II, Program III Polskiego Radia oraz niemiecką stację WDR3.

Prawie każdy powie, że muzyka ta brzmi znajomo, ale przyzna równocześnie, że słyszy coś podobnego pierwszy raz. Jak można nazwać i scharakteryzować ich styl? Może jako erupcję energii, płynącej z nieskończonej radości muzykowania. Może jako odkrywanie głębokich pokładów ludzkiej duszy, do których tylko muzyka dotrzeć potrafi. Albo jako poszukiwanie pierwotnej siły, która pchnęła człowieka do tworzenia utworów. W końcu jako dźwiękową zabawę – improwizację na pograniczu muzycznych światów. Niewątpliwie istotą tej muzyki jest spotkanie. Ludzi świata „nut” ze światem muzyki „ze słyszenia”. Spotkanie, które ewoluje po dziś dzień.

FILMY

„To nie są najlepsze dni mojego życia”, scen. i reż. Szabolcs Hajdu

pokaz filmu

2 grudnia 2017, g. 17:30, 80 min

miejsce: Instytut Kultury Miejskiej

wstęp wolny

Najlepszy film festiwalu w Karlowych Warach (2016) powstał za grosze, akcja cały czas rozgrywa się w mieszkaniu, a jedną z głównych ról gra sam reżyser (w Karlowych Warach otrzymał za nią nagrodę dla najlepszego aktora). Ten minimalistyczny film pozwala zajrzeć w życie współczesnej rodziny węgierskiej. Obiecuje maksymalną szczerść i obnażenie prawdy, jest bolesnym odbiciem obecnej rzeczywistości na Węgrzech (i w Europie Środkowej): to mistrzowska szkoła filmowego realizmu.

zdjęcia: Márk Szalai, Gergely Tímár, Ákos K. Kovács, Tamás Simon, Márton Kisteleki, Dávid Gajdics, Flóra Chilton, Betti Hejűsz, Levente Tóth, Péter Pásztor, Szilágyi Gábor, Péter Miskolczi, Csaba Bántó

asystent reżysera: Máté Konkol

producent: Dániel Herner, András Muhi, Gábor Ferenczy, Zsófia Muhi

producent wykonawczy: Szabolcs Hajdu, Orsolya Török-Illyés

Obsada:

Ernella – Erika Tankó

Eszter – Orsolya Török-Illyés

Farkas – Szabolcs Hajdu

Albert - DomokosSzabó

Laura – Lujza Hajdu

Brúnó – Zsiga Hajdu

Sanyi – Imre Gelányi

Imola – Ágota Szilágyi

„Syn Szawła” / „Saul fia”

pokaz filmu

4 grudnia 2017, g. 19:00, 1 h 47 min

Gdański Teatr Szekspirowski

Bilety: 10 zł

1944 rok, Auschwitz-Birkenau. Saul Ausländer (Röhrig Géza), jeden z pracujących w krematorium członków Sonderkommando, pewnego dnia ma wrażenie, że pośród czekających na spalenie ciał odkrył swojego syna. Począwszy od tego momentu mężczyznę utrzymuje przy życiu niemożliwa misja: postanawia, że wykradnie ciało i szuka rabina, który pochowa

dziecko w godny sposób. Film László Nemesa stał się jednym z największych sukcesów międzynarodowych 2015 roku: oprócz Złotej Palmy w Cannes zdobył Złoty Glob i Oscara dla najlepszego filmu nieanglojęzycznego - by wymienić tylko najważniejsze nagrody. Ta zdumiewająca wizualnie produkcja umieszcza w nowych kontekstach to, co do tej pory wiedzieliśmy i sądziliśmy o holokauście.

reżyseria: László Nemes

scenariusz: László Nemes, Clara Royer

zdjęcia: Mátyás Erdély

scenografia: László Rajk

kostiumy: Edit Szűcs

producent: Gábor Rajna, Gábor Sipos

dźwięk: Tamás Zányi

montaż: Matthieu Taponier

Obsada:

Saul Ausländer – Géza Röhrig

Abraham – Levente Molnár

Biedermann - Urs Rechn

Lekarz - Sándor Zsótér

Braun - Todd Charmont

„Moja matka i inni wariaci z mojej rodziny”/ „Anyám és más futóbolondok a családból”, scen. i reż. Ibolya Fekete (2015)

pokaz filmu

5 grudnia 2017, g. 17:30, 1 h 48 min

miejsce: Instytut Kultury Miejskiej

wstęp wolny

„Czy wasza rodzina jest normalna?” – pada w trailerze filmu. To w pewnym stopniu uprawnione pytanie: w nienormalnym i popadającym w absurd świecie historii Europy Środkowej XX wieku każda rodzina musiała walczyć o swoje przetrwanie i dalszy byt. Nawet za cenę licznych – dobrowolnych i wymuszonych – przeprowadzek. Poza świetną kreacją **Danuty Szaflarskiej**, na ekranie wyróżnia się gra dwóch węgierskich aktorek, Eszter Ónodi i Juli Básti.

zdjęcia: Francisco Gózon, Nyika Jancsó

kostiumy: Györgyi Szakács

muzyka: János Novák

producent: Gábor Garami

Obsada:

Berta Gardó – Eszter Ónodi

Lajos Barkó – Tibor Gáspár

Sándor Mille – György Barkó

Mama - Danuta Szaflarska

Berta Gardó (w wieku 10 lat) - Petra Hovanyecz

Berta Gardó – Juli Básti

„Dusza i ciało”, scen. i reż.: Ildikó Enyedi (2017)

pokaz filmu

6 grudnia 2017 (środa), g. 17:30, 1 h 56 min

miejsce: Instytut Kultury Miejskiej

wstęp wolny

Co by było, jeśli pewnego dnia spotkalibyśmy kogoś, kto każdej nocy śni o tym samym, co my? Lub dokładniej: jeśli okazałoby się, że od dawna spotykamy się z tą osobą co noc w tym samym świecie. Ucieszylibyśmy się? Przestraszyli? Subtelny film miłosny Ildikó Enyedi rozgrywa się w rzeźni; jest jednocześnie tradycyjny i bardzo współczesny, niepokojący i uspokajający. W lutym zdobył Złotego Niedźwiedzia na Festiwalu Filmowym w Berlinie.

zdjęcia: Máté Herbai

muzyka: Ádám Balázs

producent: Mónika Mécs, András Muhi, Ernő Mesterházy

Obsada:

Mária - Alexandra Borbély

Endre - Géza Morcsányi

Jenő - Zoltán Schneider

Sanyi - Ervin Nagy

Klára - Réka Tenki

Köves Jutka - Éva Bata

Lekarz Márii - Tamás Jordán

Tydzień Węgierski w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim odbywa się w ramach cyklu Teatry Europy/Świata, organizowanym przez GTS i Fundację Theatrum Gedanense od 2014 roku. Współorganizatorem wydarzeń w ramach Tygodnia Węgierskiego w GTS jest Węgierski Instytut Kultury im. Balinta Balassiego w Warszawie, który jest również organizatorem wydarzeń podczas Roku Kultury Węgierskiej w Polsce, trwającego do końca 2017 roku.

Tydzień Węgierski został dofinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Sponsorem Tygodnia Węgierskiego jest firma LOTOS.

Kontakt dla mediów:

Magdalena Hajdysz

rzecznik@teatrszekspirowski.pl

tel.: 691 082 277